

עין משפט
נר מצוה

ז א (מ"י) פ"ה מהל'
 יכוס הל' ז טוש"ע
 אה"ע סימן קע סעיף ח:
 * ב ג מ"י פ"ו מהלכות
 יכוס הל' ד סמג עשין
 נא נב טוש"ע שם סימן
 קעה סעיף א:

תוספות ישנים

[illegible]

תוס' חד מקמאי

[illegible]

א) צ"ל אלא שני אומר תנא
שניה יבס אלא ראשונה
תיבס וביט דקאמר אחת
וכו.

כז:

בעלת הגט עדיפא פי' שנעשה בה מעשה עדיף טפי מחזרתה אכל ריבין פי' בעלת הגט עדיפא לחמיל (ו) בחליצה ולכן יגמור בה חליצה ולפירושו לא יחא עדיפא דהא פירושו כההוא דהי מאמר עדיף או גט עדיף בדסמך ומיזו עדיפא משמע קלת דהיינו קודמת דקאי עדיף אלאו שפע קודמת דקאמר מעיקרא: **תא** שפע ויפודה ר"ג ב' מדרכן דשמינין לכו פסק ר"ג (אמר דף ג' וסס) דיש שטל להו ולקמן חז"ל גט אין יכול להביא ראהו ללדורה דיש גט אחר גט אפי' עדיף קמא מהני גרוע בתריה לתפוס כמה ששיר הראשון אבל ר"ג דאית ליה דאין גט אחר גט סבא הוא דלוי עדיף גט מאמחר גט מאמר מגט לא מהני הגרוע לתפוס אחר קמא דעדיף כמו שאין מועיל גט אחר גט ומאמר אחר מאמר: **א** גט עדיף א' תיבא מאמר בתריה אע"ג דלפילוי אחר חליצה קידושין מופסין היינו משום דהוי קידושין דלורייא אכל ביבנה דלאה היו מאמר אלא מדרבנן אין לו גטא אחר הגט אי גט עדיף אי"ג לאמר ר"י דבתיב' דמוצה ר"ג קיימא אמתני' דפ' ר"ג (ולקמן ד' ג) דמוקמינן לה כר"ע הסם בנ"מ דף ג' וזל מהני קידושין אחר חליצה וז"ל דאין להס להועיל אחר הגט אי גט עדיף דגט במקום חליצה קאי:

אל כי הדדי ניהו. ומפשוט ואסורה ה"מ היכא דק

אשה דאורייתא אבל
איתביה ר' יוסי בר חני
אחין ב' מהם נשואים
את האחות הרי אלו
ואמאי ליקן חד מיני
ותיהו ראשונה לגבי
ונאסרה וחזרה והוהו
הראשון א"ל: אחרות: א'
ליה מאי חולצות ואי
חולצות התינו לנפשו

חלץ לראשונה הוטרדת, וא"ס (א) הולנייה הולמט

מאי קמ"ל פשיטא דהותרה
והר"י דקמ"ל דהותרה אפי' גרסה
דרב אית ליה אינו וזקק וחלק דהותרה
נפטרו גרסה דפירושית ועלי: **ורב**
רב ב"י נהיה ב"י. ומתני' הוה מלי
למפיק דבדיה מן פיריקן
ולקמן דף נב. ב' אחין נשואין ב' אחיות ומה אחד מהן ואח"כ מתה
אשתו של שני הרי זו אסורה עליו עולמות הוולף וגאסרה עליו
אלא ינחה להקשות דבדיה אמר דרבו לשון עממי שאמר ר' יוחנן
שכל נשמה שאין לה קורא ב' ועוד גראה דמתמנה' לא הוה מלי
לנשוי' בהמה הוא משום דכבר נפטרה לשון נשום דמתה אשתו

ואח"כ לא מחשב עוד וזקוקה (כ) עדיין לחליה אצל היחיד דעדיין זקוק
 לחייו דלא מידחה מהאי ביהא (לגמרי) כדאמר לקמן (כ"ג ס"ז: אב
 דחסיך משום ביטול מזות בימנא כל חשיב דא חסור לאוסר עולמית
 עליו שעה אחת: אית"ביה רבי יוסי ב"ר הנינא דרבי יוחנן: לעיל
 ס"ל חליה פסולה לחזור על כל האחים הדחתא כריכה חליה
 אצל רבי יוחנן סבר כשמואל דלינה כריכה לחזור וכלהי פריך ליה ואע"י
 מנעו למימר דרב מוקי לה כמ"ד י"ש זיקה דפגומתא דתנאי היא ואע"י
 זיקה רב לא מוקי לה כיומיה ודל"מ נמי דפ"י לעיל סדר דלית ליה הוא
 פריך לרב דמוקי למתני כמ"ד י"ש זיקה אצל ר' יוחנן סבר דעל כרחיך
 דלא ר' יוחנן לא חייס למתיה ומפיקה דפריך רבי יוסי ס"ל מתנה וס'
 דלא ר' יוחנן לא חייס למתיה ומפיקה דפריך רבי יוסי ס"ל מתנה וס'

[illegible]

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

בעטלע געט וועטלע מאמער. אחיו שמח ולו ב' נשים ועשה זה מאמר
ולו וגט לו ושבו אסור לייבש דקס ליה בלא יבינה (דברים ס) כיון שהסחייל לגרם
אז זו מהן הנוגה לחלוץ ולפטור תרצה: ואמר ר"ג. דלמחר נתקמן
בפ"ה"י אין עת אחר בט מודה אחר שיש עת אחר ממחר כיון ד' בימות
מאלף א' ועשה מאמר בנו א"כ צ"ב

גט לזו מהני גט לפסול הראשונה עליו
משום לא יבנה ולהאמר בקריבות
שנייה כבדראשונה ולא אמרי' מאמר
כבדסוף ולאחראי שנייה מינייה ולא
מהני גט כה' ו**אמחר אחר גט.** ולא
נתן גט לראשונה ואח"כ עשה מאמר
בזרתה לא אמרי' גט קמה במקום
חליצה קאי ותי לא קמי מאמר יבמין
בזרתה אלא ודאי מהני וזרעה גם
למאמר וזרועי גט בקריבותיה: כי
הדדי יבנה. ותפסוט בעיין שהאחת
שפוטת חזרתה יתחנן לזרוע שירצה
שחליצת שתיקה גרועה: **לראשונה.**
שפוטת לזרוע: **הוסרה.** לשון: חלץ
לשניים **הוסרה.** לשון: וה"ה אם חלץ

לשניים והח"כ הראשונה: מפסד ראשונה. כלל חזילה מותר לייבס את השנים. ואע"פ שנשבעת (א) לפיתקן אחרות וקובט ראשונה (היה) ואין אני קורא בה יבמה יבא עליה"ס יבמה קמיהא פסקה ויקה ושריא הך וליה האל דשניקן צפ' כ"ד (ועל דף כג:) הך מתני' דהכא אי למ"ד יש ויקה יש ויקה כי דלוקימנא לעיל דהדול וקאסרה עליו נשעת נפילה מו לא משהירא ואיכא לאחזיבו ממתני' דהני חולצות ולא תתייבבות אחרי

ליחלון חדל ולישמרי אידך ולקמן
מוזבנין ליה מינה אקייפא דמלתיה
ולא מתקדן: ואין ל' מהס שנייה.
ולא תלגה שמוחר ברלשונם שהיתה
ראויה ליינס כשעת נפילתה אלא
נשפלה זו אחרי כן ואסרתה וזין
שמתה זו מחרה לסיפורי הראשון:
ורבי יוסמן אמר מהס שנייה מוסר
ברלשונם. והבילי ובעת נפילתה
היתה ראויה לו: אסות אשד דאורייתא.
כגון ג' אחים ג' מהס נשאלין ג'
אחיות ומת אחד מהם ואח"כ מהס
אשמו של שני עשלה ויחסר הכר משה

בפרקין (לפני דף ג.) אסורה יבמתו עליו הואיל ובשעת נפילה אחת אסור הוא; ודבר זה נראה. וכן דממה שראו: איני יודע מי שנקל. כלומר זו אינה משנה: ויפלא ליה מאי חוללות אדא. שניה: חוללות דעלמא. כל היכא דמיתמינהו כדא חוללות השניות: הרי אלו. משמע הקך תרתי דלחיי בכו: לראשונה ברישא. דמי לא משתריא שניה שלא נראית בשעת נפילה: חוללות

המלכות לא אכל מדרב פריך שפיר דרב איירי אפילו הוה דלויס
הבא ויקה הרבנן היא. פ"ח דרב לטעמיה דאמר אין ויקה דלע"ג
שכתנא לנכל הוה אכל למ"ד י ויקה דלוי לאסור משום שנתפס
בקטורס דלרב נמי פריך אכל ויבין פירש דלא פריך לרב משום
משנין וטוב הוה אכל לייבס משום לנכל הוה אכל אחות חלולת
רב דאמר לריבא לחזור היינו אליבא דמ"ד י ויקה וליה לא ס"ל מ"מ
לעיל ברש פ' כ"ד דף ק"ה. מוקי לה פתחא דהש"ס כ"ח דאמר אין
ויקסרע עליו שעה אחת לטעמיה דאמר אין ויקה אחי שפיר נמי דלא
ויקסרע דאי אין ויקה א"כ י אחיות שנפלו לפני נח אחין יציינמו משנין
ואי וליקין חד מנייהו כ' משמע דלא שרי רבי יוחנן לייבס אלא חדא
עה א' שתאכל עולמות משה פריך לה וומיהו נראה לר"י דכפריות
דמיית אלא לא מצי פריך דגורז' דלמא אכל לייבס ברישא אכל לעיל
כיון דלרב אלא את אחד ויה אחי לעיל מנות יציינמו לריבא
פריך ליה סו"א"ג לפי שהיה אכל ר' יוחנן הקשה לו: **שול"י** רמא ייה
יגטו לימאן לא אמרינן לכו תלכו עשה וליבס את הראשונה דגורזין
האחד לשנייה שרי אלא לייבס הראשונה כמו גמטה שנייה כיון
דבאלי

מסורת הש"ס

(א) נירסת רש"ל גנירוש;
(ב) לקמן נא, (ג) נירסת
הר"אש יהודה, (ד) ולקמן ל'
ע"ש קיא: ע"ש, (ה) ושל
י, ושל"נ, (ו) ודף ג'
(ז) ודברים כה, (ח) ס"א
חט, (ט) דחיש למחיה לא
חזי פריך דגורז דלמא חזי
לינס ברשא משום דלא
מסקי אדעתיה דמית אידך
וכי כ"ל י' טעות
הדפוס, ס"א חט, ל'
(ל) שייך לקמן כח ע"א,

תורה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אבן לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה דברים כה ה

גליון הש"ם

(ב') והאמר רב כי אשה
 לא נעיל צ" ע"ה ע"ה
 ואחרי אשה נעיל צ" ע"ה
 ע"ה אשה אשה אשה
 שם אשה וידע מי ששם
 כדכח לא ע"ה צ"ה ע"ה
 ע"ה ידע קמה ע"ה
 ע"ה אשה וידע מי ששם
 היה מצי למפיד (ב') ע"ה
 מחובות ע"ה ע"ה ע"ה
 מחנה ע"ה ע"ה ע"ה
 קבו ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה
 יקבל ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה
 יומא לך ע"ה ע"ה ע"ה
 ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה

הגהות הב"ח

(א) נח' בעלת הנוט עדיפא
 (משום) דלחמיל
 כנדרשין) חלמ' וידי
 כחוספת) שפעת דלא
 נרסקין ליה: (ב) שבו
 חולטין דעולתא, (ג) שבו
 כעמוד א': (א) י"ח דיה
 מתה וכו' כשפעת
 שפלתה: (ד) תו' דיה
 בעלת ימי' עדיפא דלחמיל
 בה כנדרשין וכן יגמור
 בה: (ב) וכו' ימי' שבו
 חחשוב עד זקוקה אבל
 הכא דקוקה עדיין
 חולטת לא חלז מדין
 כלל: (ג) י"ח חלמיה וכו'
 דחייב חמיר שפיר משום
 דלא חמיר אדעיריה:

מוסף רש"י

שיש בט אחד מאמר
 ממלך וי יגע לו ספל
 האפודים וסמך קריעות
 סמך לקח ואי בט
 אחד בט
 ומלך וי נעלם ממלך
 דברים בט שש
 דבר באשת אר שיש
 לו בנים ואפי' דבר
 חסות וסמך וי ומלך
 בהשקפת אר האחיזה
 יפלו סמך יחד לפני
 הארץ אר אר חולצה
 דבר מהיחביונות משום
 דבריו וקוקר ליה ללוי
 ומרביבו וקוקר ליה ללוי
 ואי טעם דבר קר
 באמת וקוקר ויטע
 דבר חסות וסמך וי